

ÜZENET

A CSÉPAI, SZELEVÉNYI, TISZAUGI ÉS TISZASASI
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGEK TÁJÉKOZTATÓJA

VI. évfolyam, 4. szám; 2008. június-július

KEZDŐDIK A SZENT PÁL-ÉV

XVI. Benedek pápa jubileumi Szent Pál-évet hirdetett meg 2008. június 28-tól 2009. június 29-ig az apostol születésének 2000. évfordulója alkalmából. A történészek ugyanis Krisztus után 7 és 10 közé teszik Szent Pál születésének évét.

A Szentatya a Szent Pál évet meghirdető beszédében három fő gondolatot emelt ki az apostol életéből: a Krisztusnak való teljes önátadását, a görög szellemiség és az evangéliumi igazság harmonikus egybekapcsolását és végül az Egyház egységéért való fáradhatatlan erőfeszítését.

Szent Pál apostol nem ragyogó tehetsége, vagy ügyes missziós stratégiája révén lett az evangélium egyik legnagyobb hirdetőjévé. Ahogyan XVI. Benedek pápa gyönyörűen megfogalmazta: „Szent Pál apostoli küldetésének sikere a Krisztusnak való teljes és maradéktalan önátadásából fakadt. Nem félt kockára tenni önmagát, nem félt a nehézségektől és az üldöztetéstől. A rómaiaknak így írt: »Sem halál, sem élet, sem jelenvalók, sem eljövendők... nem szakíthatnak el Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban van« (Róm 8,38-39).

A Szentatya kiemelte Szent Pál életéből a görög szellem és az evangéliumi igazság összhangban, egységben való látását. „Ezáltal a görög gondolkodást átjárta, átformálta az evangélium, az evangélium pedig újabb és gazdagabb kifejezést nyert a görög nyelv és filozófia segítségével.”

A Szentatya a jubileumi évet meghirdető szavaiban kiemelte a Szent Pál év ökumenikus jellegét. „A népek apostola rengeteget tett azért, hogy az evangélium jó hírét elvigye minden népnek, és szüntelenül fáradozott a keresztények egységéért és egyetértéséért. Ő segítsen minket Krisztus misztikus Teste teljes egységének alázatos és őszinte keresésében.”

Kedves Testvérek! Szent Pál apostol születésének 2000. évfordulóját megünnepeelve mélyüljünk el Szent Pál apostol lelkületében, elmélkedjük át írásait! Ha tehetjük, zarándoklatokkal, tanulmányi napokkal, lelkigyakorlatokkal tegyük magunkévá tanítását, életének példáját. Különösképpen segítsen minket ez az év a Krisztusnak való teljes önátadásban, az igazság őszinte keresésében és az Egyház egységének alázatos építésében.

Részletek a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia írásából

KÖRLEVÉL A SZENT PÁL-ÉV MEGNYITÁSA ALKALMÁBÓL

A jubileumi év megnyitása alkalmából a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevelet bocsátott ki, melyet június 29-én olvastak fel a templomokban.

Szent Péter és Pál apostolok ünnepén ebben az esztendőben különös figyelemmel és szeretettel fordulunk a nemzetek apostola, Szent Pál felé, aki 2000 éve született. Az apostolok közül az ő életéről és jellemvonásairól tudunk a legtöbbet. Tarzuszban született, zsidó családban, római állampolgárként. Ifjú korában komoly vallási nevelést kapott.

Jézust valószínűleg sohasem látta földi működése idején, de a megszületett fiatal keresztény egyháznak elszánt üldözője lett, és jelen volt Szent István diakónus megkövezésénél. A föltámadt Jézus megjelent neki a Damaszkuszba vezető úton. Ekkor Jézus kinyilatkoztatta neki a keresztény hit igazságait és kijelölte különleges szerepét a pogányok térítésében. Ettől kezdve egész életét Krisztus szolgálatának szentelte. Kirajzolódik előttünk három missziós útja Kis-Ázsiában, Görögországban és Macedóniában. Részt vett az Anyaszentegyház első apostoli zsinatán, amely nagy jelentőségű volt, mert döntése alapján a zsidó vallási törvények többé nem kötelezték a pogányságból megtért keresztényeket. Ezután az Egyház nagy lendületet vehetett a pogányok keresztény hitre térítésében.

Azt is tudjuk Szent Pál életéről, hogy Jeruzsálemben letartóztatták, börtönbe zárták, majd Rómába küldték, mert római állampolgárként fellebbezett a császárhoz. Ottani házi őrizetéből kiszabadulva a hagyomány szerint az akkor ismert világ végső határáig, a mai Spanyolországig is eljutott, majd ismét börtönbe került, és a Néró-féle keresztényüldözés vértanúja lett. Ez a Krisztus születése utáni 67. évben történt, egy napon Szent Péter apostol vértanúhalálával.

Mi maradt ránk gazdag örökségéből? Az általa alapított egyházközségek a történelem viharaiiban felmorzsolódtak, de a hozzájuk intézett levelei örök időszerűséggel tanítanak bennünket, mai keresztényeket is. Fennmaradt életének példája is: Krisztus iránti mérhetetlen szeretete, amellyel a vértanúságot is vállalta, és ezáltal lett a hithirdetésnek, az evangelizációnak égi pártfogója.

Pál szenvedélyes, tüzes lelkű ember volt, akinek a lelki fejlődése tanulságos és megszívlelendő módon jól követhető a Szentírásból. Megtérésekor azt kérdezte a föltámadt Krisztustól: „Ki vagy te, Uram? (...) Uram, mit akarsz tőlem, mit cselekedjek?” (ApCsel 9,5-6) Az Úr Jézus Ananiás tanítvány által tudtára adta, hogy hirdetni kell az Úr nevét a pogányok között, és sokat kell

szenvednie. Ettől kezdve egy gondolat vezérelte, hogy a keresztre feszített és föltámadt Krisztust hirdesse (1Kor 2,2), valamint, hogy saját életét is Jézus példája szerint alakítsa. Azt írta a legkedvesebb egyházközségében, Filippiben élő híveknek: „Jézus Krisztus magához ragadott (...) felejem, ami mögöttem van, s az előttem lévő után rugaszkodom” (Fil 3,13). „Hasonló akarok lenni hozzá halálában, hogy eljussak a halálból való föltámadásra” (Fil 3,11).

Egyszerre tudta önmagáról, hogy különleges kiváltságban részesült, az összes egyház gondja reá nehezedik (vö. 2Kor 11,28), ezért nagyon sok áldozatot hozott értük. Másrészt élt benne a büntudat, mert Krisztus Egyházát üldözte, de tisztában volt vele, hogy mindent Isten kegyelmének köszönhet. Élete végén ezért elmondhatta: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,20). Saját szenvedésével pedig kiegészítette Krisztus szenvedését.

Az Egyházat, Krisztus testét az emberi testhez hasonlította, amelyben mindenkinek megvan a maga feladata (vö. 1Kor 12). Az egyházi előljárókat, akik közül Timóteus és Titusz állandó munkatársai voltak, az általa alapított püspökségek élére állította. De ugyanígy a világiak értékes munkáját is (pl. Aquilla és Prisca) felhasználta Krisztus testének építésében. Szentírásunk 14 levelét őrzi, amelyekben először foglalkozik elvontabb teológiai kérdésekkel, megmagyarázza Jézus tanítása alapján az Ószövetség és az Újszövetség kapcsolatát az üdvösség történetében. Majd kifejti az evangéliumi tanítást Krisztus személyéről, a megváltásról, a megigazulásról, az Egyházzal, a keresztségről és az Eucharisziáról. Megingathatatlan erővel hirdeti a feltámadást, amely keresztény életünk alapja. A Krisztus-követés a vele való kegyelmi életközösségből és a Szentlélek ajándékai által megvalósított erényekből formálódik. Ezzel kapcsolatosan sok gyakorlati tanácsot ad az akkori társadalom minden rétegét megszólítva.

Ha az apostol leveleit olvassuk, bennünket is átjár az a buzgóság, amely őt Krisztus követésében állandóan sürgette.

Szent Pál évében elmélkedjünk gyakrabban hozzánk szóló tanításáról és intelmeiről, amelyek nem mindig könnyen érthetőek, hiszen Krisztus felfoghatatlan gazdagsága (vö. Ef 3,8) egy élethosszig tartó úton vezet, míg el nem jutunk a teljes megértésre (vö. Kol 2,2). Maga az apostol írja világhíressé lett szeretet-himnuszának végén: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre” (1Kor 13,12). Amit azonban megvalósíthatunk és a legmagasztosabb úton vezet bennünket, az a szeretet.

Dekrétum a Szent Pál születésének kétezredik évfordulója alkalmából nyerhető különleges búcsúról

Szent Pál apostol születésének kétezredik évfordulója alkalmából a Szentatya különleges búcsút engedélyez. Az Apostoli Penitenciária erről szóló, Stafford bíboros által aláírt dekrétumának hivatalos magyar fordításából az alábbiakban közlünk részleteket.

A Főapostolok liturgikus ünnepének közeledtével a Szentatya pasztorális szándéktól indítatván gondoskodni szeretne arról, hogy a hívek megszentelődéséhez lelki kincseket biztosítson, akik ily módon megerősödhetnek és megújulhatnak. E kedvező alkalom jóvoltából buzgóságukban növekedhetnek. Természetfeletti üdvösségük keresésében elhatározást nyerve már az ünnep első vesperásától kezdve elnyerhetik a búcsút, a Népek Apostolának tiszteletét szem előtt tartva, akinek földi születésnapja a kétezredik évfordulóhoz közelít.

A búcsú adománya, amelyet Róma Főpásztora az Egyetemes Egyháznak ajánl, megadja az utat ahhoz, hogy lelkünket mélyebben megtisztíthassuk, s miközben a boldog emlékű Pál apostol iránti tiszteletünket kifejezzük, felmagasztalást nyer a hívek szívében a természetfeletti élet, és arra kapunk ösztönzést, hogy a jócselekedetek gyümölcseit teremjük.

Ezért az Apostoli Penitenciária, amelyre a Szentatya rábízta jelen Dekrétum előkészítésének és közzétételének feladatát, továbbá mindazt, ami szükséges a különleges búcsú elnyeréséhez a Szent Pál-év egész időtartama alatt, a kegyelmek bőséges áradása érdekében a Szentatya szándéka szerint meghirdeti az alábbiakban felsoroltakat:

A különböző helyi egyházak keresztény hívek, akik teljesítik az alapvető búcsúi előírásokat (szentgyónás, szentáldozás és a Szentatya szándékára végzett ima) úgy jutnak hozzá a teljes búcsúhoz, hogy szívükből kizárnak minden bűnös vonzódást, és a Népek Apostolának tiszteletére a Szent Pál-év kezdetekor vagy befejezésekor bemutatott vallásos szertartáson áhítatos lélekkel részt vesznek bármely szent helyen, vagy a Szent Pál-év során azokon a helyeken, amelyeket a helyi ordinárius erre a célra kijelöl, továbbá a Szent Pál tiszteletére szentelt helyeken, vagy mindazokon a helyeken, amelyeket a helyi ordinárius a hívek üdvösségére a célból kijelöl.

Ez a Dekrétum csak a Szent Pál-év időtartamára érvényes. Mindennemű ellenkező döntés érvényét veszíti.

Kiadatott Rómában, az Apostoli Penitenciária részéről, az Úr megtestesülésének 2008. évében, május 10-én, Pünkösöd ünnepének vigíliáján.

James Francis Stafford kardinális, főpenitenciárius

Gianfranco Girotti OFM Conv. Meta-i c. püspök, régens

ÚT A BÉRMÁLÁSIG

Két évvel ezelőtt, amikor keresztkelkes szándékkal felkerestük Lédeczi Dénes plébániai kormányzót, még fogalmunk sem volt arról, hogy ez mit jelent. Nagyon nehéz volt meghozni azt a döntést, hogy csatlakozunk két másik katekumenhez, és felkészülten járulunk a beavatószenstések vételéhez.

A rendszeres találkozások során alkalmunk nyílt igazán jól megismerni egymást, és egyéni szándékaink végül közös céllá váltak. Együtt éltük át azokat a szertartásokat, amelyeken kiválasztottuk a számunkra utat mutató igét, megvallottuk a hitünket, megosztottuk a közösséggel, mit jelent számunkra a katekumenátus, valamint védőszenstet választottunk.

A tanúságtételek után érkezett Húsvét vigíliája, és a Feltámadás ünnepélyes keretei között részesültünk a keresztség és az Eucharisztia szenstégében. Nagyon szép, megható szertartás volt, a közösségből többen örömet fejezték ki, hogy az Egyház tagjai lettünk.

Áprilisban három fiatalabb jelölttel bővült a csoportunk. Kicsit nehéz volt ugyan velük egy másik könyvet kezdeni, de az ő társaságukban színesebbé váltak a foglalkozások. Ekkor már tudtuk, hogy dr. Beer Miklós váci megyés püspök szolgálta ki nekünk a bérmálás szenstégét, - s már azt is tudtuk, mit jelent.

Dénes atya lelkigyakorlatos napokat biztosított számunkra, amelyet az új könyvünk szerzője, Szegedi László atya tartott. Prédikációjában, és két előadásában nagyon közvetlen, igazán kézzel fogható, hétköznapi példákkal mondta el, ki a Szenstélek, mit kapunk Tőle, és hogyan élünk Vele.

Már csak két hét volt hátra a bérmálásig, s izgalommal vegyes kíváncsisággal vártuk a püspök atyával való találkozást. Szinte észre sem vettük, elteltek a napok, és érkezett június 7-e.

A püspök atyával a plébánián találkoztunk a mise kezdete előtt. Nem sok időnk volt, de szeretett volna megismerni bennünket, így alkalmunk nyílt bemutatkozni és néhány kötetlen szót váltani vele. Az első pillanattól kezdve áradt róla az az átható derű és nyugalom, az élet és az emberek iránti szeretet és tisztelet, amelyet csak egy Krisztusban élő, igazhitű ember tud megélni, közvetíteni és mások számára is láthatóvá tenni. Felemelő percek voltak ezek. Az idő azonban hamar elszaladt, vendégünk az egyháztanács tagjaival is beszélgetett egy kicsit, de végül sorba álltunk, és kellemes izgalommal a gyomrunkban elindultunk a templomba.

Nehéz szavakba önteni azt az érzést, amikor bevonultunk, és elfoglaltuk helyeinket. Örömtias tekintetek követték bennünket, és megható volt látni azt a sok ismerős és sok ismeretlen arcot, akik megtiszteltek bennünket jelenlétükkel. Leginkább az esküvőnkre emlékeztetett. Nincs tehetségem ahhoz, hogy a püspök úr beszédének egészét átadjam. Szubjektív véleményünk szerint a „csak templomba járó” és az „igaz keresztény” emberek közötti különbségtétele volt nagyon hatásos. Ezután néhány személyes gondolat kíséretében az Egyház nagykorú tagjává avatott bennünket. Keresztszüleink vállunkra tett keze számunkra igazán jól tükrözte azt a gondoskodó és óvó szeretetüket, amellyel elfogadtak minket.

A szentmise után agapéval örvendeztettük meg az egybegyűlteket, majd a közösi konyhán a püspök atyával elköltött ebéd koronázta meg ezt az emlékezetes napot.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Dénes atyának az áldozatos és sokrétű felkészítő munkáját, a szüleinknek és keresztszüleinknek az agapéra készített süteményeket, a konyha dolgozóinak a finom ebédet.

Reméljük, hogy életünkkel mások számára követendő példát tudunk nyújtani.

Hegedűs Csaba és Hegedűsné Takács Judit

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK JÚLIUSI ÉS AUGUSZTUSI ESEMÉNYEI

- Július és augusztus szerdáin (kivétel: augusztus 06.) a csépai plébánián szervezünk a gyermekeknek játékos napokat (délután 2.00 órától este 8.00 óráig tartanak).
- A július 20-i, vasárnapi szentmiséket Deák Ferenc újmisést tartja, akit 2008. június 21-én szentelték pappá Vácon.
- **Július 27. vasárnap a csépai Szent Jakab apostol templom búcsúünnepé.** Az ünnepi szentmisét Kormos Miklós atya, dusnoki segédlelkész tartja
- Július 27-én, vasárnap este 6.00 órakor Tóth Vilmos és barátai hangversenye lesz a csépai templomunkban
- Augusztus 05-10. egyházközségünk nyári hittanos tábora Tiszajenőn. Jelentkezni lehet a szentmise után vagy a plébánián. Tábori megbeszélés a résztvevőknek és szüleiknek: július 28. este 18.00 órakor a csépai plébánián.

KÉPES ESEMÉNYBESZÁMOLÓ

Pünkösdhétfőn csépai és szelevényi hittanos gyerekekkel közösen a Szarvasi Arborétumba látogattunk el, ahol megcsodálhattuk a szép növényzetet és hajókázhattunk is a Holt-Körösön.

Május 30-án a Kunszentmártoni Fúvószenekar adott koncertet csépai templomunkban.

Május 31-én Egedi Ferencet köszöntöttük 80. születésnapja alkalmából.

Május 31-én Csongrádon voltunk tiszasasi és csépai gyerekekkel, ahol egy cserkész-biblia-verseny keretében mérhették össze tudásukat és ügyességüket más településekről érkezettekkel.

Június 1-én a Gyálról érkezett hívekkel közösen ünnepeltük a szelevényi Jézus Szíve templombúcsút. Képünkön Hefler Gábor gyáli plébános Janes Zoltán csongrádi plébános és Dénes atya koncelebrálásával.

Anyakönyvi hírek

2008. május 11. - július 3.

KERESZTELTEK

Tiszaugon

Ötvös Géza és Rajki Natália gyermeke Borisz

Szelevényben

Csík László és Csíkné Bozsik Ibolya gyermekei Norbert és Dávid

Oláh János és Ambrus Kinga gyermeke Izabella

Takács István és Méhész Mónika gyermeke Loretta

ELHUNYTJAINK

Csépán

Réti Józsefné Mészáros Mária (élt 81 évet)

Szelevényben

Kiszely Andrásné Varga Erzsébet (élt 78 évet)

Polovics György (élt 85 évet)

Gáll György Péter: Krisztus a dűlőúton

Oldalt tértem az utca végén.
Buckás dűlőút rögzös sávja
igyekezett az alkonyat
napfény-emésztő homályába.

Mellette megdőlt fakereszt,
rajta elrozsdált bádoggkrisztus
kínba görbülten. Meglazultan.
Parancsra feledt, régi himnusz.

Lábai alatt bogáncs, kóró.
A szántót árvíz fedte végig,
s csak néhány kalász lesett napra,
Úgy tetszett: ez felér az égig.

Nem számoltam, mennyi idő telt.
Ismét azon az úton jártam
aratás után, fulladt nyárban
újra a kereszt mellett álltam.

Rendekben pihent a kalász,
s a patakot ringatta medre.
Szél járt. Zörgött a pléhkrisztus,
időtlen sorsát ismételve.

Nem látott. Nem volt már szeme.
Annyira arctalanul nézett
mint aki örök részese
minden emberi szenvedésnek.

ÜZENET Felelős kiadó: Lédeczi Dénes plébániai kormányzó. Jelen szám szerkesztésében és összeállításában közreműködtek: Egediné Lovas Annamária és Vincze János.

Kérjük, ha valakinek van a közösség épülésére szolgáló írása, cikke, akkor juttassa el a plébániára további számok összeállításához!

Cím: Római Katolikus Plébánia, Csépa, Rákóczi út 9. Tel/Fax.: 56/323-155

Honlapunk: www.csepa.vaciegyszazmegye.hu